آرمان ملّی
armanmeli.ir
سال هشتم
شماره ۲۱۹۴
شنبه
۱۴۰۴/۰۶/۱۵
۱۳ ربیع‌الاول ۱۴۴۷ / ۰۶ سپتامبر ۲۰۲۵

اخبار

زمان پایان قطعی برق و آب مشخص شد

وزیر نیرو گفت: با کمک مردم و یاری خداوند، آغاز فصل جدید بدون قطعی برق و آب خواهد بود و تلاش می‌کنیم مشکلات در سطح کشور تا حد امکان کاهش یابد. عباس علی‌آبادی در سفری که به شهرستان‌های ورامین، پیشوا و قرچک داشت در بازدید از طرح‌های نیروگاهی در جمع خبرنگاران، با اشاره به وضعیت برق و آب کشور اظهار کرد: با وجود کسری منابع و ناترازی‌های موجود در سیستم، اقدامات مناسبی برای تأمین برق و آب انجام شده و پیش‌بینی می‌شود در فصل پاییز، خاموشی‌ها به حداقل برسد، به شرط آنکه واحدهای نیروگاهی به اندازه کافی گاز و آب داشته باشند. وی با بیان اینکه تأمین سوخت نیروگاه‌ها بهبود یافته و شرایط آب و گاز در حال بهتر شدن است، افزود: با همراهی مردم و مساعد بودن شرایط هوا، امیدواریم این مشکلات به زودی برطرف شود. وزیر نیرو خاطرنشان کرد: با کمک مردم و یاری خداوند، آغاز فصل جدید بدون قطعی برق و آب خواهد بود و تلاش می‌کنیم مشکلات در سطح کشور تا حد امکان کاهش یابد.

صنایع تهران ملزم به استفاده از پساب

مدیرعامل شرکت فاضلاب تهران ضمن اشاره به تغییرات اقلیمی و خشکسالی گفت: مطابق مواد ۳۹، ۴۰ و ۴۱ قانون برنامه هفتم توسعه همچنین قانون هوای پاک، همه صنایعی که در محدوده تحت پوشش تصفیه‌خانه‌های فاضلاب قرار دارند، مکلف به استفاده از پساب برای مصارف صنعتی و فضای سبز هستند. عباسعلی مصرزاده افزود: ادامه برداشت صنایع از چاه‌های آب زیرزمینی، تهدیدی جدی برای آینده آبی پایتخت است. این در حالی است که زیرساخت لازم برای جایگزینی این منابع با پساب وجود دارد و امروز هیچ بهانه‌ای برای صنایع باقی نمانده است. مدیرعامل شرکت فاضلاب تهران ادامه داد: صنایع باید ملزم شوند از این پس فقط از پساب تصفیه‌خانه‌ها برای نیازهای خود استفاده کنند. استفاده از منابع زیرزمینی، آن هم در شرایط بحران کم‌آبی تهران، اشتباهی بزرگ است که آینده شهر و نسل‌های بعدی را تهدید می‌کند. وی ادامه داد: در حال حاضر ۱۱ تصفیه‌خانه فاضلاب در تهران فعال است که سال گذشته حدود ۳۹۰ میلیون مترمکعب پساب تولید کرده‌اند. تنها پالایشگاه تهران به‌تنهایی ۱۹ میلیون مترمکعب (۸.۴ درصد کل تولید) را برداشت کرده است. همچنین قراردادهای جدیدی با صنایع بزرگ از جمله نفت بهران، ایرانول و کربن بارد برای افزایش سهم آنها از پساب منعقد شده است. مدیرعامل شرکت فاضلاب تهران خاطرنشان کرد: ظرفیت تولید پساب تهران با راه‌اندازی و توسعه تصفیه‌خانه‌های جنوب و فیروز بهرام به یکی از بالاترین سطوح در خاورمیانه رسیده است. این دو تصفیه‌خانه به همراه ۹ تصفیه‌خانه محلی در مجموع سالانه ۳۹۰ میلیون مترمکعب پساب استاندارد تولید می‌کنند که قابلیت استفاده توسط صنایع بزرگی همچون سیمان تهران، سایپا، پارس خودرو، نیروگاه دماوند، چرم‌شهر، شهرک‌های صنعتی نصیرآباد و شمس‌آباد و ده‌ها مجموعه صنعتی دیگر را دارد.

ذخایر بنزین ۶۰ درصد افزایش یافت

معاون وزیر نفت گفت؛ در سال جاری ذخایر نفتگاز ۷۰ درصد و بنزین ۶۰ درصد نسبت به سال گذشته افزایش یافته است. محمدصادق عظیمی‌فر در مراسم افتتاح کیفی‌سازی نفت سفید پالایشگاه اصفهان اظهار داشت: مهم‌ترین مولفه ۲ طرحی که امروز افتتاح شپ زیست محیطی است هم گوگرد نفت سفید کم می‌شود و هم اینکه تامین آب پالایشگاه از زاینده رود و آب شرب و زاینده رود که سالها درگیر تنش و بحران بوده مستقل می‌شود و در کنار آن کارکرد افزایش درآمد داشته و منجر به پایداری تولید می‌شود. وی افزود: کار به صفر رساندن وابستگی به زاینده رود در کنار بفیه اقدامات کمک می‌کند به اینکه زاینده‌رود مستمر در جریان باشد. مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی پروژه انتقال آب اژدرایی عمان را نماد کار جمعی فولاد مبارکه، ذوب‌آهن اصفهان و پالایشگاه عنوان کرد که ظرف مدت کوتاهی به بهره‌برداری رسید. وی تاکید کرد؛ حلقه مفقوده کشور ما کار جمعی است این پروژه مصداق وفاق ملی برای پایداری محیط زیست و کمک به محیط زیست و جبران تنش آبی است. عظیمی‌فر خطاب به منتقدان طرح آبرسانی گفت: غیر از این آلترناتیوی نداریم ضمن اینکه این پروژه به پایداری صنعت پالایش کمک می‌کند. وی افزود؛ مشکل آب در پالایشگاه اصفهان را قبل از این در پالایشگاه تهران داشتیم در آستانه توقف فعالیت قرار گرفته بود که با بکارگیری پساب مصرف آب ۵.۱ درصد کاهش یافت، اما این وضع چالش آب پالایشگاهی، به کشور تسری می‌یابد زیرا وقتی سوخت نداریم، حمل و نقل، نیروگاه و برق هم به چالش می‌خورد. معاون وزیر نفت با اشاره به ناترازی‌های انرژی تصریح کرد: ناترازی برق عامل مصرف بنزین و ناترازی گاز عامل مصرف مازوت است بعبارت دیگر تمام بخش‌های انرژی به هم مرتبطند. وی ادامه داد؛ وقتی سدهای برقابی نتوانند تولید کنند فشار روی نیروگاه‌های حرارتی و استفاده از مازوت است. عظیمی‌فر گفت: برای حل ناترازی هم افزایش تولید و هم مدیریت و بهینه‌سازی مصرف را اجرا می‌کنیم. وی در ادامه بر لزوم حکمرانی و اصلاح روابط مالی و همچنین زیرساخت انتقال و ذخیره‌سازی فرآورده تاکید کرد. معاون وزیر به از موضوع سرمایه انسانی به عنوان بحران حوزه پالایش یاد کرد. وی در ادامه با بیان اینکه راهکار حل ناترازی نه سهل و ممتنع است و نه با شعار حل می‌شود، گفت: برای حل ریشه ناترازی باید به فهم و اقدام مشترک برسیم. کما اینکه در جنگ ۱۲ روزه توانستیم سوخت را بدون چالش تامین کنیم. عظیمی‌فر به افتتاح و بهره‌برداری از چندین طرح مهم در پالایشگاه‌های کشور طی ماه‌های گذشته اشاره کرد و افزود: همسو با سیاست‌های دولت برای ارتقای کیفیت سوخت و افزایش ظرفیت تولید، واحد ایزومریزاسیون پالایشگاه شیراز و طرح تولید نفتگاز با استاندارد یورو در پالایشگاه آبادان (واحد هیدروکراکر) به بهره‌برداری رسیدند. وی از پیشرفت طرح‌های مهم در پالایشگاه مهر خلیج فارس و پالایشگاه اصفهان خبر داد و گفت: پروژه‌های زیست محیطی و اقتصادی در این واحدها با جدیت دنبال می‌شوند و به زودی وارد مرحله بهره‌برداری می‌شوند تا نقش مؤثری در بهبود عملکرد و توسعه پایدار ایفا کنند. معاون وزیر نفت با اشاره به توسعه زیرساخت‌های انتقال و ذخیره‌سازی فرآورده‌های نفتی، گفت: در هفته گذشته پروژه انتقال نفت خام و فرآورده‌ها به ارزش بیش از ۷۲۰ میلیون دلار با فرمان رئیس جمهوری به بهره‌برداری رسید که بخشی از مجموعه طرح‌های گسترده در این حوزه است. عظیمی‌فر تصریح کرد: این دستاوردها نشان می‌دهد که حل ناترازی‌های حوزه انرژی نه تنها ممکن است بلکه با عزم و اراده جمعی و هم‌افزایی میان همه بخش‌ها می‌توان به آن دست یافت. وی با بیان اینکه خوشبختانه طی یک سال اخیر و با اقدام‌های انجام شده، ذخایر نفتگاز نیروگاهی و بنزین هم اکنون در وضعیت مطلوبی قرار دارند، تصریح کرد: این موفقیت‌ها نشان می‌دهد صنعت پالایش کشور با وجود تمامی محدودیت‌ها توانسته است سوخت‌رسانی مطمئن و پایدار را در این مدت تضمین کند.

گزارش «آرمان ملی» درباره اینکه چرا سیاست‌های نوسازی مسکن شاخص‌های اصلی را بهبود نداد؟

وعده‌هایی که بافت‌های فرسوده را جان نداد

ناتوانی مالی باعث شد بسیاری از ساکنان قدیمی خانه‌های خود را به سرمایه‌گذاران بفروشند و راهی حاشیه شهر شوند و درنهایت نوسازی به جای نجات ساکنان، به جابه‌جایی اجباری آنان منجر شد

آرمان ملی – صدیقه بهزادپور: بهبود بازار مسکن با تامین زمین یکی از شعارهایی است که دولت‌ها در دوره‌های مختلف تصمیم به اجرای آن گرفتند و در این میان نوسازی بافت‌های فرسوده نیز از جمله راهکارهایی جدی مسئولان در حوزه مسکن به شمار می‌آید که در بیش از دو دهه اخیر بارها دولت مصمم به اجرای آن بوده است، به خصوص زمانی که بازار مسکن به مرحله بحران جدی رسید یا با حوادثی همچون زلزله و ریزش ساختمان‌های قدیمی مواجه شده‌ایم، وعده نجات بافت فرسوده و اصلاحات اساسی در بازار مسکن دوباره بر سر زبان‌ها می‌افتاد، اما واقعیت‌های آماری و تجربه‌های ثابت شده حکایت از این است که؛ این وعده‌ها هیچگاه نتوانسته‌اند به بهبود شاخص‌های کلیدی مسکن منجر شوند و حتی نه قیمت‌ها کنترل شد، نه سهم هزینه مسکن در سبد خانوار کاهش یافت، و نه کیفیت زندگی در محله‌های فرسوده ارتقا پیدا کرد. کارشناسان معتقدند؛ این رویکرد باعث شده است تا ناکامی سیاست‌های نوسازی بافت‌های فرسوده در ایران پس از سال‌ها، بخش بزرگی از شهرها با خانه‌هایی فرسوده، کوچه‌های تنگ، و ساکنانی گرفتار باشند و مردم نیز در چرخه فقر دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

دلیل شکست طرح نوسازی

به گزارش «آرمان ملی»، محمدعلی سلمانیان کارشناس بازار مسکن در این باره گفت: نوسازی بافت‌های فرسوده از مدت‌ها پیش به سیاستی ثابت در دستور کار دولت‌ها با هدف روشن بهبود کیفیت زندگی در محله‌های قدیمی و مقاوم‌سازی خانه‌هایی که در برابر حوادث طبیعی بسیار آسیب‌پذیرند، قرار گرفت. در این راستا دولت‌ها هر بار بسته‌هایی از تسهیلات بانکی، طرح‌های حمایتی و مشوق‌های مالی را معرفی کردند، ولی تمرکز اصلی همواره روی متر مربع ساختمان بود؛ یعنی تخریب خانه‌های کلنگی و ساخت واحدهای جدید که هرچند این سیاست، در ظاهر ساده و منطقی می‌نمود؛ خانه‌های قدیمی خراب می‌شود و خانه‌های نو، امن و زیبا جایگزین آن می‌شود، ولی واقعیت آن بود که این سیاست نه تنها مشکلات را حل نکرد، بلکه به معضلات تازه‌ای دامن زد. این کارشناس ادامه داد: اما اصلی‌ترین مشکل در این زمینه، ناتوانی مالی کسانی بود که در محله‌های فرسوده زندگی می‌کردند و از اقشار کم‌درآمد و حتی فقیر جامعه محسوب می‌شوند و تسهیلاتی که دولت‌ها برای نوسازی در نظر می‌گرفتند، هرچند روی کاغذ قابل توجه به نظر می‌رسید، اما در عمل توان بازپرداخت آن برای بسیاری از خانوارها وجود نداشت. او ادامه داد: یک کارگر یا کارمند ساده، وقتی با وامی چندصد میلیونی و اقساط سنگین روبه‌رو می‌شد، طبیعی است که عطای نوسازی را به لقایش ببخشد. از این رو، همین ناتوانی مالی باعث شد بسیاری از ساکنان قدیمی خانه‌های خود را به سرمایه‌گذاران بفروشند و راهی حاشیه شهر شوند؛ جایی که قیمت زمین ارزان‌تر بود و امکان ساخت سرپناهی موقت فراهم می‌شد و درنهایت نوسازی به جای نجات ساکنان، به جابه‌جایی اجباری آنان منجر شد.

مدرن‌سازی در بافت‌های فرسوده

سلمانیان اضافه کرد: از طرفی، سیاست تخریب و ساخت جدید توجهی به سبک زندگی در محله‌های قدیمی نداشت، چراکه محله‌های فرسوده صرفاً مجموعه‌ای از ساختمان‌های فرسوده نبودند؛ بلکه آنها شبکه‌ای از روابط اجتماعی، شغلی و خانوادگی را در دل خود جای داده بودند. در کوچه‌های باریک محلات، مغازه‌های کوچک، نانوایی‌ها، کارگاه‌های خیاطی و خرده‌فروشی‌ها به چرخه اقتصادی محله جان می‌بخشیدند. در این فضا همسایه‌ها یکدیگر را می‌شناختند و پیوندهای عمیق اجتماعی وجود داشت، اما با اجرای پروژه‌های نوسازی، این سبک زندگی محلی از هم پاشید. همزمان با ساخت خانه‌های جدید با متراژ بیشتر و امکانات مدرن منطقه چهره‌ای جدید و مدرن به خود گرفتند، ولی ساکنان اصلی دیگر توان ماندن نداشتند و جای خود را به طبقه‌ای دادند که نه ریشه‌ای در محله داشت و نه پیوندی با آن برقرار می‌کرد. او ادامه داد: در نتیجه اجرای این طرح سرمایه‌های اجتماعی در محله‌های مذکور از بین رفت، در حالیکه بر اساس پژوهش‌های صورت گرفته، حس تعلق به محله یکی از مهم‌ترین عوامل ارتقای کیفیت زندگی شهری است، زمانی که ساکنان قدیمی از محله رانده می‌شوند، محله به کالایی برای سوداگری تبدیل می‌شود و همین سوداگری نیز به افزایش قیمت مسکن دامن می‌زند. این کارشناس توضیح داد: خانه‌های نوسازی شده با قیمتی عرضه می‌شوند که دیگر هیچ ارتباطی با توان اقتصادی ساکنان پیشین ندارند، به این ترتیب نوسازی به جای آنکه ابزاری برای ارتقای شاخص‌های مسکن باشد، خود به عامل جدیدی برای تورم قیمتی تبدیل می‌شود که با نگاهی به شاخص‌های مسکن به راحتی می‌تواند این واقعیت را تأیید کند.

تسهیلات ناکارآمد مسکن

سلمانیان معتقد است: نسبت قیمت مسکن به درآمد خانوار که یکی از شاخص‌های جهانی سنجش دسترس‌پذیری مسکن است، در تهران از حدود ده برابر در اوایل دهه هشتاد به بیش از سی برابر رسیده است که به معنای این است که یک خانوار متوسط باید سه دهه پس‌انداز کند تا بتواند خانه‌ای متوسط خریداری کند و این چنین نسبتی نشان می‌دهد وعده‌های نوسازی کوچک‌ترین اثری در کاهش فشار مالی بر خانوارها نداشته است. این کارشناس بازار مسکن با اشاره به اینکه؛ سهم هزینه مسکن در سبد خانوار نیز به شدت افزایش یافته است، گفت: در شرایطی که، در بسیاری از کشورهای توسعه یافته این سهم بین ۲۰ تا ۳۰ درصد است، در ایران به بیش از ۴۵ درصد رسیده و در محله‌های فرسوده این رقم حتی بالاتر است، از این رو، خانوارها نه تنها بخش عمده درآمد خود را صرف اجاره یا اقساط مسکن می‌کنند، بلکه هزینه‌های جانبی مانند تعمیرات، ناایمنی ساختمان، یا کمبود خدمات شهری را نیز متحمل می‌شوند. در این راستا، کیفیت سکونت نیز در بافت‌های فرسوده بهبود نیافته است، البته در ظاهر خانه‌های جدید مقاوم‌تر و زیباتر هستند، اما فقدان خدمات شهری مناسب، نبود فضاهای سبز و از همه مهم‌تر، از دست رفتن پیوندهای اجتماعی باعث شده حس رضایت از زندگی در این محله‌ها افزایش پیدا نکند، در حقیقت بسیاری از ساکنان جدید احساس می‌کنند در محله‌ای غریبه زندگی می‌کنند؛ جایی که فقط به خاطر قیمت یا امکانات مجبور به سکونت در آن شده‌اند.

دخالت‌های دستوری

او یکی دیگر از مشکلات ریشه‌ای را شیوه دخالت دولت بیان و تاکید کرد: سیاست‌های نوسازی در ایران عمدتاً دستوری و از بالا به پایین بوده است، یعنی دولت و شهرداری‌ها طرح‌هایی را تدوین کرده و به ساکنان ابلاغ کرده‌اند؛ بدون آنکه مشارکت واقعی مردم در تصمیم‌گیری وجود داشته باشد، اما تجربه جهانی نشان می‌دهد موفق‌ترین پروژه‌های نوسازی آنهایی هستند که با مداخله هوشمندانه و تدریجی اجرا می‌شوند؛ یعنی دولت به جای دستور تخریب، زمینه را برای مشارکت مردمی فراهم می‌کند، خدمات شهری را ارتقا می‌دهد، تسهیلات واقعی ارائه می‌دهد و به کسب‌وکارهای محلی جان تازه می‌بخشد، ولی در ایران، مداخله بیشتر به معنای صدور مجوز برای تخریب و ساخت برج‌های جدید بوده است که در نتیجه این رویکرد، شکل‌گیری نوعی جابه‌جایی جمعیتی در مقیاس شهری شکل گرفت است و ساکنان بافت‌های فرسوده، که معمولاً جزو اقشار ضعیف جامعه هستند، به حاشیه‌ها رانده شده‌اند و جای آنها را طبقه‌ای متفاوت پر کرده است و قطعاً این رویکرد نه تنها مسأله مسکن را حل نکرده، بلکه به گسترش حاشیه‌نشینی و نابرابری‌های اجتماعی دامن زده است.

وعده‌های غیراصولی

این کارشناس عدم تحقق وعده‌های دولت با واقعیت‌های اقتصادی جامعه را عامل اصلی مشکلات در بازار مسکن دانست و گفت: هر بار وعده ساخت صدها هزار واحد مسکونی در بافت فرسوده داده شده، اما به دلیل کمبود منابع مالی یا مشکلات حقوقی و مالکیتی، این وعده‌ها عملی نشده است. در این بین خانه‌های ریزدانه، مالکیت‌های چندگانه، و پیچیدگی‌های حقوقی در محله‌های قدیمی مانعی بزرگ بر سر راه پروژه‌های گسترده بوده‌اند، در حالی که، دولت‌ها به سمت پروژه‌هایی مانند مسکن مهر یا نهضت ملی مسکن رفتند که عمدتاً در زمین‌های حاشیه‌ای اجرا شد و به این ترتیب این پروژه‌ها نیز به دلیل فاصله از مرکز شهر و نبود زیرساخت‌های کافی، به معضلات جدیدی تبدیل شدند. او توضیح داد: ارتباط میان نوسازی بافت‌های فرسوده و نوسانات قیمت مسکن نیز کمتر از آن چیزی بوده که سیاست‌گذاران ادعا می‌کردند، هرچند، قرار بود نوسازی با افزایش عرضه مسکن به کنترل قیمت کمک کند، اما در عمل عرضه جدید در برابر تقاضای انبوه بسیار ناچیز بود، تا جایی که گاهی نوسازی به افزایش قیمت هم منجر شد؛ چون خانه‌های نوسازی شده با امکانات و متراژ بیشتر به قیمتی عرضه شدند که به مراتب بالاتر از خانه‌های قبلی بود و در این اثنا، سرمایه‌گذاران نیز از این فرصت برای سوداگری استفاده کردند و سودهای کلانی به جیب زدند؛ سودهایی که نه به جیب مردم، بلکه به جیب گروهی محدود از سازندگان و دلالان سرازیر شد که در نتیجه آن امروز، پس از دو دهه سیاستگذاری، همچنان بخش بزرگی از شهرهای ایران با خانه‌های فرسوده و ناایمن دست و پنجه نرم می‌کنند و ساکنان این محله‌ها هر روز با خطرات جدی مواجه‌اند، در حالی‌که وعده‌های رنگارنگ نوسازی در عمل به جایی نرسیده است.

راهکار چیست

سلمانیان درباره راه خروج از این چالش گفت: برای خروج از این بن‌بست، باید نگاه به نوسازی از اساس تغییر کند، یعنی نوسازی نباید صرفاً پروژه‌ای ساختمانی تلقی شود؛ بلکه باید پروژه‌ای اجتماعی و اقتصادی باشد. دولت به جای تمرکز بر متر مربع ساختمان، باید بر بهبود توان مالی خانوارها، ارتقای خدمات شهری، حفظ هویت محله‌ای و مشارکت واقعی مردم تمرکز کند و فقط در این صورت است که می‌توان امیدوار بود نوسازی به بهبود شاخص‌های مسکن منجر شود، در غیراینصورت در ورطه تکرار چرخه وعده و ناکامی خواهیم افتاد. او تاکید کرد: برنامه ریزیهای نوسازی بافت‌های فرسوده طی دو دهه گذشته نه توانسته‌اند شاخص‌های اصلی بازار مسکن را بهبود دهند، نه نسبت قیمت به درآمد کاهش یافته، نه سهم هزینه مسکن در سبد خانوار کم شده، و نه کیفیت سکونت ارتقا یافته است، به نظر می‌رسد علت اصلی این ناکامی، بی‌توجهی به توان اقتصادی ساکنان، نادیده گرفتن سبک زندگی محله‌ای، و دخالت‌های دستوری دولت بوده است، قطعاً چنانچه قرار است آینده‌ای متفاوت رقم بخورد، باید سیاست‌های نوسازی به سمت مشارکت مردمی، خدمات اجتماعی و اقتصادی، و حمایت واقعی از اقشار کم‌درآمد حرکت کند، در غیر این صورت، بافت‌های فرسوده همچنان قربانی شعارهای تکراری خواهند بود و شاخص‌های مسکن همچنان در مسیر نزولی حرکت خواهند کرد.

محمد شریعتمداری:

ضعف کارشناسی باعث گسست عمیق در زنجیره ارزش پتروشیمی شد

جمعی از نمایندگان مجلس از جمله؛ اعضای فراکسیون نظارت بر صنعت نفت، گاز و پتروشیمی مجلس شورای اسلامی در نشستی با محمد شریعتمداری مدیرعامل گروه صنایع پتروشیمی خلیج‌فارس، نیازها و چالش‌های صنعت پتروشیمی و راه‌های بهبود و توسعه آن را مورد بحث و بررسی قرار دادند. به گزارش روابط عمومی شرکت صنایع پتروشیمی خلیج فارس، در این نشست، محمد شریعتمداری از توجه و اهتمام نمایندگان حاضر به ویژه فراکسیون نظارت بر صنعت نفت، گاز و پتروشیمی نسبت به مسائل این صنعت قدردانی کرد و گفت: نهاد قانون‌گذاری، نقش تعیین‌کننده در حیات اقتصادی و اجتماعی یک کشور ایفا می‌کند. چنانکه روند قانون‌گذاری با اشراف کارشناسی و علمی نسبت به واقعیت‌ها، نیازها و مشکلات حوزه‌های مختلف پیش نرود، چرخه امور کشور دچار مشکل می‌شود. کما اینکه پاره‌ای از نابسامانی‌ها در صنعت پتروشیمی به ویژه گسست عمیق در زنجیره ارزش این صنعت از غفلت یا ضعف کارشناسی قانون‌گذاری‌های گذشته ناشی می‌شود.

مدیرعامل شرکت صنایع پتروشیمی خلیج فارس در ادامه به تشریح جایگاه صنعت پتروشیمی در شرایط امروز پرداخت و گفت: پتروشیمی به معنای واقعی نیروی محرکه و پیشران اقتصاد کشور است و حفظ و ارتقای این جایگاه، توجه و حمایت جدی نمایندگان را می‌طلبد. وی در این راستا با بیان ظرفیت‌ها و توانمندی‌های گروه صنایع پتروشیمی خلیج فارس گفت: این مجموعه سرشار از نیروی انسانی کارآمد و خلاق است و همه دستاوردهای تولیدی که امروز در عسلویه و ماهشهر می‌بینید، نمایانگر استعداد و توانایی نیروهای صاحب فن و دانش ایرانی است. وی در بخش دیگری از اظهاراتش، راهبرد گروه صنایع پتروشیمی خلیج فارس در زمینه‌هایی چون: حوزه تحقیق و توسعه، همکاری گسترده با مراکز پژوهشی و دانشگاهی، شرکت‌های دانش‌بنیان حول ساخت داخل، ایجاد صندوق سرمایه‌گذاری خطرپذیر شرکتی و تنوع‌بخشی به سبد محصولات و گریدهای جدید یادآوری کرد و گفت: مسئولیت اصلی ما در این هلدینگ تأمین و ارتقای منافع بیش از ۴۰ میلیون سهامدار است و توسعه این مجموعه، تعهدی است که به صاحبان و سهامداران میلیونی این شرکت سپرده‌ایم.

وی با بیان اینکه تنظیم کنسرسیوم برای فعالیت‌های مالی گروه صنایع پتروشیمی خلیج فارس را با همکاری برخی از کشورها آغاز کرده‌ایم، گفت: ۱۴ میلیارد دلار پروژه بر زمین مانده در این شرکت وجود دارد. در این نشست، زینب قیصری نماینده مردم تهران و رئیس فراکسیون نظارت بر صنعت نفت، گاز و پتروشیمی از عملکرد مدیریت گروه صنایع پتروشیمی خلیج‌فارس به‌ویژه پایداری چرخه تولید این مجموعه در جنگ ۱۲ روزه قدردانی کرد و گفت: به دلیل نقش کلیدی صنعت پتروشیمی، چنانکه برای نیازها و مشکلات این حوزه توجه نشود، عوارض منفی آن دامنگیر سایر بخش‌های اقتصادی کشور خواهد شد. قیصری تصریح کرد: ما در مجلس برای رفع مشکلات ساختاری صنعت پتروشیمی، با جدیت سه طرح مهم؛ تدوین اساسنامه جامع صنعت پتروشیمی، رفع دغدغه خوراک واحدهای تولیدی و ایجاد نهاد تنظیم‌گر در فرایند مدیریتی را دنبال کرده‌ایم.

در ادامه، سایر نمایندگان حاضر در نشست نیز دغدغه‌ها و پیشنهادهای خود را برای رفع تنگناهای مبتلابه حوزه پتروشیمی و تحول و پویایی آن مطرح کردند.

دریچه

افزایش کشف ماینرهای غیرمجاز

رشد چشمگیر کشف دستگاه‌های استخراج غیرمجاز رمزارز در کشور، زنگ خطر تازه‌ای برای صنعت برق به صدا درآورده است؛ آماری که نشان می‌دهد تنها در پنج ماهه نخست امسال بیش از ۱۷ هزار و ۵۰۰ دستگاه جمع‌آوری شده و نسبت به سال گذشته پنج برابر افزایش یافته است. کارشناسان هشدار می‌دهند ادامه این روند می‌تواند پایداری شبکه برق را به خطر انداخته و هزینه‌های سنگینی بر دوش اقتصاد انرژی کشور تحمیل کند. به گزارش ایسنا، استخراج غیرمجاز رمزارز به دلیل مصرف بالای انرژی، اثر مستقیمی بر پایداری شبکه برق و وقوع خاموشی‌ها دارد. بر اساس محاسبات صورت گرفته مصرف برق هر دستگاه ماینر معادل ۱۰ واحد مسکونی است؛ موضوعی که در شرایط اوج بار تابستانی، تهدیدی جدی برای تامین برق پایدار محسوب می‌شود. برق مصرفی این مراکز با نرخ‌های به‌روز محاسبه شده و از متخلفان دریافت می‌شود، اما هزینه‌های جبران این خسارت تنها به پرداخت جریمه محدود نمی‌شود؛ چراکه فعالیت این مراکز می‌تواند منجر به اختلال در شبکه، افزایش هزینه‌های تامین برق و حتی بروز حوادثی مانند آتش‌سوزی شود. در هفته گذشته نیز چندین حادثه ناشی از فعالیت این مراکز گزارش شده که بخشی از آن به دلیل استفاده غیراستاندارد از تجهیزات برقی و سرمایشی بوده است.

بیشترین مراکز غیرمجاز

آمارها نشان می‌دهد که هرمزگان، بوشهر و خوزستان در صدر استان‌های دارای بیش‌ترین مراکز غیرمجاز استخراج قرار دارند؛ استانی‌هایی که به دلیل سهولت ورود دستگاه‌های قاچاق و شرایط شبکه برق، هدف فعالیت گسترده ماینرها شده‌اند. صنعت برق برای مقابله با این پدیده از داده‌های شبکه برق، گزارش‌های مردمی، همکاری پلیس و نهادهای امنیتی استفاده می‌کند و دستگاه‌های کشف‌شده علاوه بر توقیف، به مراجع قضائی تحویل داده می‌شوند. در صورت تکرار تخلف، انشعاب برق متخلفان نیز برچیده خواهد شد. از سوی دیگر، پیشنهادی به مجلس ارائه داده شده که بر اساس آن، برای برخی متخلفان علاوه بر جریمه نقدی، مجازات حبس و محرومیت از خدمات اجتماعی نیز در نظر گرفته شود؛ اقدامی که در صورت تصویب می‌تواند سطح بازدارندگی را افزایش دهد.

افزایش پاداش گزارش مردمی

در راستای تقویت نظارت اجتماعی، سقف پاداش گزارش‌دهی ماینرهای غیرمجاز از ۵۰ میلیون تومان به ۲۰۰ میلیون تومان افزایش یافته است. شهروندان می‌توانند از طریق سامانه پیامکی ۳۰۰۰۵۱۲۱ آدرس مراکز مشکوک را ارسال کنند و به ازای معرفی هر دستگاه ماینر یک میلیون تومان دریافت کنند. تاکنون بیش از ۶ میلیارد تومان پاداش به گزارش‌دهندگان پرداخت شده است.

محدودیت‌های قانونی

اگرچه استخراج رمزارز در کشور ممنوع نیست، اما طبق دستورالعمل وزارت نیرو، فعالیت مزارع مجاز نیز تنها در شهرک‌های صنعتی، نواحی صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی امکان‌پذیر است و این مراکز در بازه ۱۵ خرداد تا ۱۵ مهر به دلیل اوج بار شبکه، اجازه فعالیت ندارند. همچنین طبق ابلاغیه جدید توانیر، حتی در سایر ایام سال نیز مزارع مجاز تنها در ساعات نیمه‌شب امکان استفاده از برق را دارند.

نبض بازار

رئیس اتحادیه طلا و جواهر تهران:

سکه ۲.۵ میلیون ارزان شد

با وجود رشد بی‌سابقه بهای جهانی طلا در هفته گذشته و افزایش ۱۰۲ دلاری هر اونس، بازار داخلی طلا و سکه مسیر معکوس را طی کرد تا آن جا که قیمت سکه تمام طرح جدید با کاهش ۲.۵ میلیون تومانی همراه بود و رئیس اتحادیه طلا کاهش نرخ ارز و کمبود تقاضا را علت اصلی این روند نزولی عنوان کرد. نادر بذرافشان- رئیس اتحادیه طلا و جواهر تهران- در گفت‌وگو با ایسنا، در رابطه با وضعیت یک هفته اخیر بازار سکه و طلا (از هشتم تا چهاردهم شهریور ماه) اظهار کرد: این هفته یکی از هفته‌های با نوسانات افزایشی بسیار در بازار جهانی، بود. در طول هفته شاهد رشد ۱۰۲ دلاری هر اونس طلا بودیم که تا حدودی دور از انتظار بود و قیمت اونس را به ۳۵۴۹ دلار رساند. وی ادامه داد: با وجود این افزایش در بازار جهانی، در بازار داخلی اما شاهد کاهش قیمت انواع قطعات سکه و طلا بودیم. هر مثقال طلای ۱۷ عیار در طول هفته با ۵۳۰ هزار تومان کاهش به ۳۶ میلیون و ۹۵۰ هزار تومان رسید. هر گرم طلای ۱۸ عیار نیز با ۱۲۲ هزار تومان کاهش، هشت میلیون و ۵۳۰ هزار تومان مبنای معاملات مصنوعات طلا قرار گرفت. به گفته بذرافشان، در بازار سکه نیز روند کاهشی وجود داشت؛ بگونه‌ای که سکه تمام طرح جدید با کاهش دو میلیون و ۵۰۰ هزار تومانی به ۹۲ میلیون و ۳۰۰ هزار تومان رسید و سکه طرح قدیم نیز با افت دو میلیون و ۴۰۰ هزار تومانی، ۸۶ میلیون و ۳۰۰ هزار تومان تعیین قیمت شد. همچنین نیم‌سکه با یک میلیون و ۷۰۰ هزار تومان کاهش به ۴۹ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان، ربع سکه با دو میلیون و ۱۰۰ هزار تومان کاهش به ۲۸ میلیون و ۷۰۰ هزار تومان و سکه گرمی بانک مرکزی با ۴۰۰ هزار تومان افت بها، به ۱۵ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان رسید. رئیس اتحادیه طلا و جواهر تهران در رابطه با آخرین وضعیت حباب سکه نیز خاطرنشان کرد: حباب سکه در طول این هفته یک میلیون و ۲۰۰ هزار تومان کاهش یافت و در حال حاضر به ۹ میلیون تومان رسیده است. به‌طور کلی با وجود افزایش جهانی، بازار داخلی شرایطی کاهشی، بدون التهاب و همراه با حداقل معاملات را پشت سر گذاشت.